

B

BIBΛΙΟ

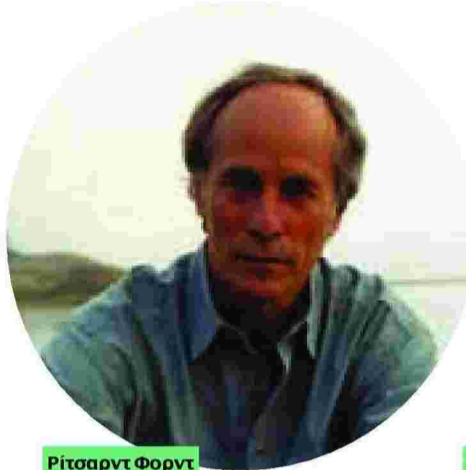
Η ΑΓΑΠΗ ΕΙΝΑΙ Η ΜΟΝΗ ΜΑΣ ΠΑΤΡΙΔΑ

Και η λέξη που συνδέει το «Μεταξύ τους» του **Ρίτσαρντ Φορντ** και την «Πατρίδα» του **Φερνάντο Αραμπόρου** (Πατάκης)

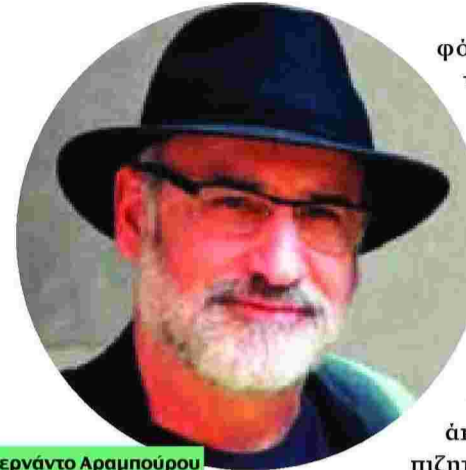
Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Δύο εξαιρετικά βιβλία, ακόμα κι αν είναι τόσο διαφορετικά μεταξύ τους. Πρώτα από όλα, ως προς το μέγεθος: Θα διαβάσετε το «Μεταξύ τους» του Ρίτσαρντ Φορντ το πολύ σε δύο ώρες. Δεν θα συμβεί το ίδιο με την «Πατρίδα» του Φερνάντο Αραμπόρου. Θέλεις τουλάχιστον μία εβδομάδα για να φτάσεις στη σελίδα 718 του τέλους.

Οι διαφορές και η διαφορετικότητα τους όμως δεν έχουν να κάνουν μόνο με το μέγεθος, αλλά και με τους τόπους όπου εξελίσσονται, ο Φορντ στην Αμερική κι ο Αραμπόρου στη Χώρα των Βάσκων. Ο Φορντ γράφει μια βιογραφία των γονέων του, ενώ ο Αραμπόρου ένα μυθιστόρημα με επινοημένους χαρακτήρες. Και τα δύο όμως βιβλία έχουν κάτι κοινό πέρα από τον εκδοτικό οίκο Πατάκη, που τα εξέδωσε: Προσφέρουν υπέρτατη αναγνωστική απόλαυση – το κλισιό που θέλει κάποιους τις μέρες των Χριστουγέννων να βυθίζονται στη μοναξιά της ανάγνωσης κι όχι στη χαρά του πλήθους και της γιορτής εδώ θα δικαιωθεί. Θα σας συμβεί, όπως και μου συνέβη.

Ρίτσαρντ Φορντ

Φερνάντο Αραμπόρου

φόνου αλλά και όλου του περιβάλλοντος; Κάθε κεφάλαιο και ένας ήρωας. Κάθε σελίδα μπρος και πίσω στον χρόνο. Μήπως η λήθη είναι ανέφικτη; Και μήπως καμιά συγχώρεση δεν μπορεί να επέλθει όταν τα άκρα επιμένουν να επιζητούν τη διαίρεση και τον πολιτικό φανατισμό;

Το ίδιο συνέβη και με τον Μάριο Βάργκας Λιόσα και την «Πατρίδα» του Αραμπόρου. Πειστικό, συγκινητικό και ιδιοφυώς κατασκευασμένο, το μυθιστόρημα του Αραμπόρου ήδη συγκρίνεται με το «Πόλεμος και Ειρήνη» του Τολστόι. Η ιστορία δύο στενά κάποτε συνδεδεμένων οικογενειών που κατασπαράχτηκαν μέχρι θανάτου είναι η καρδιά του. Η δράση του ανατέμνει τα γεγονότα τριάντα χρόνων στη Χώρα των Βάσκων, από τις αρχές του '80 έως το 2011, που η αυτονομιστική οργάνωση ETA ανακοίνωσε την παύση της ένοπλης δράσης της. Εκείνη τη μέρα που η Μπιττόρι πηγαίνει στον τάφο του δολοφονημένου άντρα της, Τσάτο, για να του ανακοινώσει τα νέα. Ο Τσάτο δολοφονήθηκε από τον Χόσε Μάρι, αντάρτη πόλεων της ETA και γιο της Μίρεν, καλύτερης έως τότε φίλης της. Καλύτερος φίλος του δολοφονημένου Τσάτο ήταν ο Χοσίαν, άντρας της Μίρεν. Αυτοί είναι οι πέντε κεντρικοί ήρωες; Ναι και όχι. Γιατί το σύνολο των πρωταγωνιστών αυτού του μυθιστορήματος γίνεται οκτώ, όταν στο παιχνίδι μπουν και τα υπόλοιπα παιδιά των δύο οικογενειών. Η καθλωμένη από εγκεφαλικό στην αναπηρική καρέκλα Αράντσα, ο μελαγχολικός γιατρός Σαμπιέρ, ο βιβλιόφιλος Γκόρκα και η μπερδεμένη με τα ερωτικά της Νερέα. Τι δηλητηρίασε τη ζωή των παιδιών και των συζύγων, δεμένων τόσο πολύ στο παρελθόν, μέχρι τον θάνατο του Τσάτο; Πώς ορθώθηκαν τα μπλοκ των ακλόνητων μετέπειτα πεποιθήσεων; Πόσο βαθύ είναι το χάσμα και το ρήγμα που προκαλεί μια δολοφονία; Ποια ιδέα οπλίζει το χέρι και ρίχνει τη σφαίρα; Και τι επιπτώσεις έχει στη ζωή όχι μόνο του δολο-

Ας έρθουμε τώρα και στο «Μεταξύ τους» του Ρίτσαρντ Φορντ. Γι' αυτόν η έννοια της πατρίδας ορίζεται από την παιδική του ηλικία: η μόνη μας πατρίδα. «Δεν έχω δικά μου παιδιά κι όσα ξέρω για τα παιδιά και για την παιδική ηλικία, όπως και για το τι σημαίνει να είσαι γονιός, τα έχω μάθει εξολοκλήρου ως γιος των γονιών μου». Σε αυτό το βιβλίο γράφει την ιστορία των γονιών του, άρα και τη δική του. Η βιογραφία τους γίνεται η αυτοβιογραφία του. Μια ολοζώντανη εικόνα για το πώς άρχισε η δική του ζωή αλλά και τι ήταν αυτό που όρισε τη ζωή των γονέων του. Τι όνειρα έκαναν; Πώς αγαπήθηκαν ο

Πάρκερ Φορντ και η Έντνα Ακίν; Πώς συμβαίνει να σχηματίζουμε για τους γονείς μας την εντύπωση ότι είναι άνθρωποι με μια πλούσια και έντονη ζωή; Και πόσο μαγικά ο Φορντ ακτινογραφώντας κατά μόνας τους δύο «ήρωες» καταφέρνει να περιγράψει όχι μόνο τη ζωή της οικογένειάς του, αλλά και όλης της αμερικανικής κοινωνίας των μέσων του 20ού αιώνα. Πατέρας περριφερόμενος πλασιέ, μπτέρα που τον ερωτεύεται και τον ακολουθεί, παιδί που κοιμάται μαζί τους αλλάζοντας συνεχώς πόλεις και ξενοδοχεία. Ευθύς, οξυδερκής και με ένα θέμα που το έχει αναλύσει σε δύο προηγούμενα μυθιστορήματά του, πάλι των εκδόσεων Πατάκη. Γιατί και στον «Καναδά» και στην «Ημέρα ανεξαρτησίας» ο άκλινος Φορντ

διαλέγει για ήρωες γονείς και παιδιά. Δεν λέω εμπιστευτείτε με, λέω απλά αν επιθυμείτε να διαβάσετε δύο βιβλία εκτυφλωτικά ευγλωττα και βαθιά συναισθηματικά, αυτοί οι δύο τίτλοι είναι αυτό που χρειάζεστε. ■

